

Néstor Giménez

Quan vaig conèixer Néstor Giménez tot just acabàvem la nostra etapa formativa. Amb l'embranchida de quatre anys intensos passats a l'ESMUC i en companyia dels seus amics de l'ànima empeníem un projecte que navegava entre l'humor i l'experimentació musical més rigorosa, amb unes gotetes de megalomania postadolescent. *STN canta* i *STN batalla* van ser la culminació del primer període artístic del quartet de jazz STN. "Ens vam ajuntar el primer any d'ESMUC, la primavera del 2008, i va ser especialment a partir del 2011, amb la gira del disc *Capsigranys*, que allò va adquirir una intensitat molt gran". El volum d'escriptura a què els van obligar aquests projectes i la sensació de salt al buit que es vivia en cada concert van suposar un aprenentatge molt important. "Aprends molt de les coses que són molt seguides i molt intenses. Recordo experimentar molt damunt de temes d'altres".

El Néstor va néixer a Reus. Ell i el piano van arribar junts a casa. "Quan ma mare es va quedar embarassada li van venir ganes de tocar el piano i va comprar-ne un. Durant tot l'embaràs va estar tocant-lo i quan vaig néixer el va deixar i no el va tocar mai més". Es va iniciar en el piano amb professors particulars i a l'escola de música del barri. "Als catorze anys vaig anar al conservatori, on òbviament vaig deixar la música. En aquell moment jugava a futbol, que era el que més m'interessava". Des d'aleshores l'únic contacte que va tenir amb la música va ser tocant la guitarra en un grup de versions. D'altra banda, un tiet melòman molt aficionat al jazz li anava subministrant gravacions. La primera va ser *Alone in San Francisco* de Thelonious Monk, "un disc increïble que encara avui m'encanta". La trobada amb el jazz com a pianista no va ser fins als divuit anys a través de les classes particulars amb el pianista cubà Aruan Ortiz. En acabar l'institut, el Néstor inicià els estudis d'enginyeria informàtica i de seguida es traslladà a Barcelona. Mitjançant els crèdits de lliure elecció entrà en contacte amb el Taller de Músics, on estudià llenguatge musical i piano. "Va ser aleshores quan vaig tornar a arrencar la moto. Veia que m'interessa molt més el que feia al Taller de Músics que la carrera d'informàtica. Durant el darrer curs de carrera em vaig preparar per fer les proves a l'ESMUC i va ser una sorpresa entrar-hi".

Néstor Giménez.

*

L'any 2014, passada la febrada d'STN, em retrobo amb el Néstor en un altre projecte. Són *Les cançons de la surgència* d'Adrià Plana, quatre cançons compostes per ell mateix i en les quals el Néstor juga el paper d'arranjador i director de la petita banda que reuneixen per acompanyar-les. "Les cançons de la surgència van ser un dels projectes que em van permetre provar coses com a compositor, en aquest cas amb una formació que tenia un batibull d'instruments". Amb aquest conjunt, format per veu i guitarra, bateria, contrabaix, clarinet i saxo soprano, trompa, violí i violoncel, el Néstor aconseguí donar a les cançons la profunditat harmònica i la personalitat melòdica que s'han convertit en el seu segell d'identitat. "N'estic molt orgullós. Els temes de l'Adrià són preciosos i jo hi vaig poder deixar la meva empremta".

Des de ben jove el Néstor va tenir interès per escriure música. "Intentava investigar i anar una mica lluny, sempre he arriscat en les composicions. I els temes que feia agradaven, tant als companys com als professors". En aquest aspecte, el quart any de carrera a l'ESMUC va ser determinant. El Néstor començà a fer classes de piano amb Lluís Vidal. "Va ser aleshores quan vaig començar a anar més seriament. Ell veia que els meus temes molaven i vam tenir una sintonia espectacular que encara dura. Va ser un despertar molt guapo". L'any següent, i ja amb els estudis oficials acabats, seguí estudiant composició sota la supervisió de Lluís Vidal. "M'ho vaig prendre molt conscient, feia molta feina. Quant a escriptura va ser el meu any més profitós". Aquestes sessions van ser l'única formació del Néstor com a compositor. La resta ho va haver d'aprendre de manera autodidàctica. "He tingut la sort que sempre han aparegut projectes que m'han permès provar coses. A banda d'això, el piano té un component orquestral que és fàcil de traslladar a altres contextos".

*

Al principi del 2015 viatjo amb el Néstor a Holanda, on enregistra *Why not?*, el primer disc del seu quintet. Aquesta gravació va suposar el primer pas del ressorgiment d'una època fosca. Les altres dues fites

d'aquell mateix any que culminaren el nou despertar van ser el primer premi al concurs internacional de composició del Silesian Jazz Festival i el nomenament com a compositor de l'any de l'Associació de Músics de Jazz i de Música Moderna de Catalunya. *"Tot allò va ser un punt d'inflexió i em va fer pensar que volia aprofundir en el camp de la composició"*. Les sessions de *Why not* van ser intenses, en un estudi casa on s'enregistrava des del matí a ben entrada la tarda, i a la nit es revisaven les preses. El seu esquinç a l'espatlla afegeix un extra d'èpica al nostre record.

El Néstor sempre s'havia sentit menys interessant com a intèrpret que com a compositor i no ha estat fins als darrers anys quan ha començat a trobar-se més segur assegut al piano. Una de les claus d'aquest procés ha estat, novament, Lluís Vidal. *"Em va fer entendre moltes coses del piano que jo encara no havia percebut"*. Amb ell, a més, s'ha hagut d'esprèmer al màxim com a pianista en diversos projectes, com és el cas d'*Iberiana*. *"Va ser molt angoixant, però ho vaig fer. Tot això m'ha portat a creure més en mi i anar trobant la meva personalitat al piano"*.

*

Uns anys després, el 2017, el Néstor em convida a una nova aventura. En aquest cas es tracta de la seva posada de llarg com a compositor i director en el marc del cicle *Revisiting* de L'Auditori de Barcelona. *Rite* és el nom de l'espectacle amb el qual porta al seu terreny *La consagració de la primavera* d'Igor Stravinsky. *"Aquest va ser el meu primer encàrrec seriós i el moment de mostrar-me al gran públic. I penso que és rodó, el producte té la meva personalitat. Va ser el moment que em va fer veure definitivament que el meu camí anava per aquí"*. Per a aquesta ocasió el Néstor es va vestir amb un gran conjunt que reunia algunes de les formacions més emblemàtiques de la música clàssica i el jazz: el quartet de corda, el quintet de fustes, el quintet de metalls, el quintet de saxos i el quartet de base de jazz. *"Jo m'imaginava una big band híbrida. Amb els saxos i els metalls pots sonar a big band. Si a això, hi afegeixes els colors de les fustes i les cordes, la sonoritat resultant és molt especial"*.

En el procés creatiu, el Néstor sovint dedica més temps a la reflexió i a la creació d'un context que a l'escriptura. *"Intento que la música expliqui una història. No acostumo a fer temes perquè sí. Primer penso de què va el projecte. Intento decidir els capítols del llibre i tracto que tinguin coherència"*. Aquest ha estat el procés que ha seguit en el darrer disc al capdavant del seu quintet: *Sputnik, Explorer and everything*

after. El disc parla de la carrera espacial que portà l'ésser humà a trepitjar la Lluna, des del llançament dels primers satèl·lits fins a l'allunatge i un futur que encara està per escriure. *"El tema que dona nom al disc tracta de la carrera espacial entre Rússia i els Estats Units. D'alguna manera havia de contenir una mica de Rússia i una mica dels Estats Units, tot en un llenguatge lunar"*.

*

El proper projecte en el qual està immers el Néstor és l'estrena de la Barcelona Art Orchestra (Auditori de Barcelona, 9 de gener de 2021), la formació que codirigeix amb Lluís Vidal, Lluís Casares i Joan Vidal destinada a esdevenir una orquestra nacional de jazz. També vol engegar una *pocket orchestra* amb una formació que inclogui piano, guitarra, violí i clarinet, per a la qual està escrivint una suite basada en les pel·lícules de Mad Max. I té en ment una òpera de cambra sobre un relat de l'escriptor de ciència-ficció Robert Heinlein. *"Estic pensant que el punt de partida sigui el third stream, un corrent de finals dels anys cinquanta que va reunir compositors i músics de clàssica i jazz i que és el catalitzador de molts fenòmens de mescla que es van donar després entre el jazz i altres músiques. És un moviment dins la idea del qual em sento identificat"*. I també està pensant en un altre projecte a trio basat en el món dels superherois. *"El meu fill flipa amb aquest univers i tinc ganes de fer un disc sobre això. Ja tinc dos temes fets, un sobre Iron Man i l'altre sobre Loki. Com que ara mateix no podem tocar gaire, mantinc molt intensa la meua part creativa"*.